

Oblastník

Informačník Východoslovenskej skautskej oblasti

Betlehenské svetlo
v Užhorode

strana 3

Sme tu už
35 rokov

strana 9

JOTA-JOTI 2024
na košickom Heringeši

strana 12

**SLOVENSKÝ
SKAUTING**
VÝCHODOSLOVENSKÁ
SKAUTSKÁ OBLASŤ

Obsah:

Betlehemske svetlo

v Užhorode

3

História odovzdávania Betlehemskeho svetla Ukrajinským skautom

4

Lyžovačka sedmičky

v Tyliczi

7

Filoménsky turnaj

2024

8

Sme tu už

35 rokov

9

Zborová chata

49. zbor Geronimo Prešov

11

JOTA-JOTI 2024

na košickom Heringeši

12

Vianočná skautská kvapka krvi

49. zbor Geronimo Prešov

14

SLOVENSKÝ
SKAUTING
VÝCHODOSLOVENSKÁ
SKAUTSKÁ OBLASŤ

Betlehemské svetlo v Užhorode

Od roku 2018 sa obnovila tradícia odovzdávania Betlehemskeho svetla ukrajinským skautom z organizácie Plast. Každoročne sa ho zúčastňujú aj členovia nášho zboru. Či už to bolo priamo v Užhorode, alebo len na hraniciach v čase kovidu. Aj teraz v čase tejto nezmyselnej vojny... Medzi skautmi z Užhorodu máme priateľov a vždy nás poteší, keď sa po dlhšej dobe opäť stretne. Za posledné skoro 3 roky sme si s nimi prešli neľahké chvíle.

15. decembra sa v Prešove stretla menšia partia skautov z nášho zboru a zo 49-ky. Rozložili sme sa do áut a vybrali sa smer ukrajinská hranica. Najprv sme zažili slávnostnú omšu s ceremóniou odovzdávania Betlehemskeho svetla v Katedrále Povýšenia svätého kríža. Po nej sme navštívili najstaršiu Horyanskú rotundu z 10.-11. storočia s pôvodnými freskami.

Silným zážitkom pre mňa bola prechádzka vojenským cintorínom s padlými vojakmi. Mnohí boli známi, kamaráti, priatelia našich ukrajinských kamarátov, mnohí "len" synovia, manželia, otcovia, bratia, mnohí o dosť mladší odo mňa... Tu mi len so zimomriavkami a slzami v očiach behalo po rozume PREČO???

Balzam na dušu bolo pripravené úžasné pohostenie v kňazskom seminári, hudobné vystúpenie seminaristov, aj nádherná hudobná vložka našej Elly. Po nej ešte tretie odovzdanie svetla v kostole seminára a po rozlúčke odchod domov. Najväčším mojim prianím bolo, aby Betlehemské svetlo ako symbol jednoty, nádeje a lásky prinieslo na Ukrajinu vytúžený mier.

Mutti

História odovzdávania Betlehemskeho svetla Ukrajinským skautom

Prvýkrát sa Betlehemske svetlo na Ukrajine odovzdávalo dňa 11.12.2016 z podnetu zahraničnej rady náčelníctva Slovenského skautingu. V tomto roku o plamienok z Betlehema prejavila Národná organizácia skautov Ukrajiny (NOSU). Presúvali sme sa objednaným autobusom a prechádzali cez hraničný prechod Vyšné Nemecké. Celkove sa odovzdávania zúčastnili 48 skautov a skautiek zo zborov a oddielov Východoslovenskej oblasti. Odovzdanie Betlehemskeho svetla sa uskutočnilo počas sv. omše v gréckokatolíckej eparchiálnej (biskupskej) katedrále Povýšenia sv. kríža v Užhorode. Sv. omšu slúžil sám biskup. Plamienok za slovenskú stranu odovzdávali zástupca oblastného vodcu Michal Novák a člen náčelníctva Marián Lezo. Preberali ho zástupcovia vedenia NOSU, vedení Natáliou Mirošničenko z Kyjeva. Po slávnostnom akte nasledoval obed a prehliadka mesta a hradu. V ďalšom roku o prevzatie svetla už Nacional'na organizačia skautiv Ukrajiny záujem nemala.

Ďalšie prevzatie Betlehemskeho svetla sa uskutočnilo až 16. 12. 2018 znova v Užhorode. Výpravu viedol člen Východoslovenskej oblastnej rady Michal Novák. Aj napriek zložitej vnútropolitckej situácii na Ukrajine dvadsaťsedem skautov a skautiek z východoslovenských zborov a oddielov napriek tomu šlo odovzdať Betlehemske svetlo ukrajinským skautom. Plamienok preberali zástupcovia PLAST-u – národnej skautskej organizácie Ukrajiny zo Zakarpatskej oblasti. PLAST je najstaršia a najrýdzejšia skautská organizácia na Ukrajine. Po úspešnom prechode hraníc autobusom vo Vyšnom Nemeckom sa slovenská výprava za chvíľu ocitla v Užhorode. Slovenská a ukrajinská výprava sa zišli pri grécko-katolíckej katedrále Povýšenia sv. kríža, v ktorej počas sv. omše bol uskutočnený akt prevzatia betlehemskeho plamienka. Celá táto udalosť sa tešila záujmu ukrajinských médií. Po formálnej časti nasledoval spoločný obed a v troch skupinách prehliadka mesta. Potom návrat domov. Aj ďalšie nasledujúce roky plamienok z Betlehema už od nás preberali iba zástupcovia PLAST-u.

Tretíkrát aj vzhľadom na vnútropolitckú situáciu na Ukrajine 21. 12. 2019 vyrazila do Užhorodu iba malá skupina. Viedol oblastný vodca Michal Novák, ďalší traja boli z Prešova, z toho dve skautky Lýdia Kmecová, Lívia Platková a dvaja skauti z Košíc. Presunuli sa do Veľkých Slemencov, kde

prechodom pre peších prešli na Ukrajinu. Odtiaľ ich ukrajinskí skauti previezli do Užhorodu. Tam sa slovenská výprava stretla s ukrajinskými skautmi a skautkami z Užhorodu, Mukačeva a Chustu. Najprv v programe bola mestská hra, po nej večerný program v telocvični jednej školy. Slávnostné odovzdanie Betlehemskeho svetla sa uskutočnilo na druhý deň v gréckokatolíckej katedrále. Po tomto oficiálnom akte ešte nasledovala prehliadka mesta. Naspäť na Slovensko sa výprava Východoslovenskej oblasti dostala linkou Regiojetu.

V ďalších rokoch prepukla pandémia Covid 19 a z dôvodu epidemiologických opatrení sa do zahraničia nedalo vycestovať. Dňa 13. decembra 2020 dvaja zástupcovia Východoslovenskej oblasti odovzdali Betlehemské svetlo v Ubli zástupcom Plast-u, národnej skautskej organizácie Ukrajiny. Odovzdania sa zúčastnili aj traja zástupcovia Plast-u, zväzu skautov ukrajinsko – rusínskej mládeže na Slovensku z oddielu v Košiciach. Podobne to bolo aj v nasledujúcom roku. Za prísnych pandemických opatrení dňa 12. decembra 2021 zástupcovia Východoslovenskej oblasti z Prešova na hranici v Ubli odovzdali BS ukrajinským skautom. Odovzdávanie plamienka sa zúčastnili Miriam a Henrich

Sorgerovci, Lýdia Kmecová, Lívia Platková a Zuzana Kalinská. Odovzdávanie sa zúčastnili aj košickí zástupcovia Plastu na Slovensku.

Prešiel rok, epidemiologické opatrenia síce pominuli, ale vzhľadom na agresiu Ruska na Ukrajinu, ktorá sa dostala vojnového stavu bolo rozhodnuté, že odovzdávanie betlehemskeho plamienka sa znova uskutoční na hranici v Ubli v nedeľu 11. 12. 2022. V noci zo soboty na nedeľu sa intenzívny dážď premenil na neobvykle silné sneženie. Cestári nestíhali odhrňovať množstvo snehu. Cesty boli takmer nezjazdne. Akt odovzdávania sa uskutočnil s vyše hodinovým oneskorením. Odovzdávanie svetla sa zúčastnil náčelník Slovenského skautingu Ján Mitrik aj s ďalšími štyrmi členmi náčelníctva, za oblasť jej vodca Michal Novák aj s Jozefom Miklošom a malou skupinkou víchat a včielok zo Sniny vedenou Eduardom Chrinom. Došla aj osádka jedného auta, členov PLAST-u na Slovensku z Košíc vedená Vladimírom Kravcom. Zo slovenskej strany to bolo vyše 20 skautov a skautiek. Za dohľad colných a hraničných orgánov sa presunuli na hraničnú čiaru. Na ukrajinskej strane bol zhruba rovnaký počet skautiek z PLAST-u. Plamienok sa prísne pripaľoval cez hraničnú čiaru. Neskôr hraničné orgány oboch krajín „prižmurili oči“ a obe výpravy sa trochu predsa premiešali.

Ďalší rok bolo rozhodnuté, že aj napriek pretrvávajúcej vojne sa znova pôjde 10. decembra 2023 do Užhorodu. Aj toho roku bola situácia na slovensko – ukrajinskej hranici vo Vyšnom Nemeckom a Ubli dosť divoká, preto pre prekročenie

hranice zvolili hraničný prechod pre peších vo Veľkých Slemenciach. Odovzdávanie sa zúčastnila deväť členná skupina zástupcov Slovenského skautingu. Dvaja z Banskej Štiavnice, z toho jeden člen náčelníctva Martin Macharík, šesť skautov a skautiek 7. zboru Slánskych vlkov Prešov a jeden zo 49. zboru Geronimo Prešov. Prechod cez hranicu bol rýchly, Na hranici si plamienok hneď odpálili príslušníci ukrajinských hraničných orgánov a zopár ľudí. Ukrajinskí skauti potom zabezpečili presun od hranice do Užhorodu.

Oficiálne odovzdanie Betlehemskeho svetla sa už tradične uskutočnilo v užhorodskej grécko – katolíckej katedrále. Na nej sa zúčastnili už aj zástupcovia ukrajinských skautov z Košíc. Po nej, za prítomnosti biskupa a primátora Užhorodu, nasledoval akt pripálenia plamienka. Príhovor mali biskup a primátor, o histórii Betlehemskeho svetla hovoril kňaz a skautský činovník podkarpatského Plastu Ištván Udut. Za Slovenský skauting hovoril člen náčelníctva Martin Macharík, za Plast – zväz skautov a skautiek ukrajinsko – rusínskej mládeže na Slovensku Vladimír Kravec z Košíc. Vysoko ocenil spoluprácu s Východoslovenskou oblasťou. Zároveň za humanitárnu pomoc

Ukrajine odovzdal ocenenie Miriam Sorgerovej zo 7. zboru Prešov. Všetko sa dialo aj za účasti ukrajinských masmédií. Potom nasledovala exkurzia po priestoroch biskupského sídla a obed na gréckokatolíckom seminári. Pri návrate, na hranici, ostala napokon jedna z troch sviečok u ukrajinských a jedna u slovenských hraničných orgánov. Prechod cez hranice, až na fotenie sa s pohraničníkmi, bol rýchly.

Ôsme, pre PLAST siedme, odovzdanie plamienka z Betlehema na Ukrajinu sa uskutočnilo v nedeľu 15. 12. 2024, tradične v Užhorode. Ukrajina stále čelí ruskej agresii a iba pred pár dňami jedna raketa doletela až do Zakarpatskej oblasti, blízko Užhorodu. Za Slovenský skauting sa ho zúčastnilo pod vedením Miriam a Henricha Sorgerovcov 18 skautov a skautiek. Štyria z nich boli zo 49. zboru Geronimo Prešov, zvyšok zo 7. zboru Slánskych vlkov Prešov. Do Veľkých Slemencov sa prepravili osobnými autami. Pri pešom prechode hranicou hneď pripálili BS ukrajinským hraničiarom. Oficiálne bol plamienok z Betlehema pripálený po sv. omši v katedrále. Odovzdávanie sa tešilo veľkému záujmu predstaviteľov grécko-katolíckej cirkvi, zástupcov mesta, verejnosti aj masmédií.

Preberania sa zúčastnili zástupcovia Plast-u z miest celej Zakarpatskej oblasti, zo vzdialenejšej regiónov to boli plastuni zo Žitomira. Neskončilo to iba oficiálnym pripálením BS. Ďalšou zastávkou bola románska rotunda na Horjani (aj s neskôr pristaveným gotickým kostolíkom), ktorá je najstarším kresťanským kostolíkom v celej Ukrajine. Plamienok z Betlehema sme zapálili aj pri pamätníku na vojenskom cintoríne. Ruská agresia si

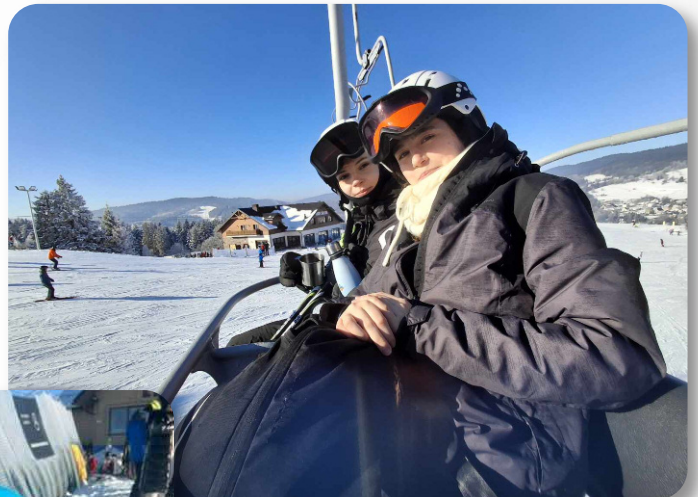
vyžiadala desaťtisíce životov. Vojakov aj civilných obetí. Posledným miestom, kde sme pripáli svetielko bol gréckokatolícky kostol pri užhorodskom kňazskom seminári. Potom už nasledoval odchod na hranicu a domov. Čo hodnotili ukrajinskí skauti veľmi pozitívne bol fakt, že po rokoch znova Ukrajinu navštívila početnejšia skupina slovenských skautiek a skautov.

Jozef Mikloš

Lyžovačka sedmičky v Tyliczi

19. januára 2025 sme sa vybrali na našu prvú zborovú lyžovačku do Tylicza. Aj napriek tomu, že to bolo pre nás niečo úplne nové, bol to neskutočný zážitok a skúsenosť. Po príchode do lyžiarskeho strediska Master Ski sme sa rýchlo poobúvali a pripravili na deň plný lyžovania a zábavy. Ako prvé nás čakali strmé schody, ktoré nás rovno priviedli na svah.

Počasie nám naozaj vyšlo – slnko svietilo a vo vetre sa ligotali snehové vločky, čo celému miestu dodávalo kúzelnú atmosféru. Lyžovanie sme si užívali, aj

keď sme sa párkrát načakali v radoch a občas sme sa museli oprášiť od snehu. Keď nás už unavila námaha, spravili sme si prestávku s horúcim čajom, ktorý nám dodával novú energiu.

Na záver sme sa všetci spoločne vybrali na obed a potom nás čakala dlhá cesta domov, počas ktorej sme si ukladali spomienky na tento deň plný snehu, smiechu a priateľstva.

Viky

Filoménsky turnaj 2024

Na Filoménu ráno, teda 27.12.2024, sme sa spolu so skautmi z našej oblasti opäť stretli, ako toľkokrát predtým, v telocvični na istej prešovskej škole, aby sme si spolu zmerali sily v tradične netradičných športoch, zabavili sme sa a spálili nejaké tie kalórie nadobudnuté počas Vianoc.

Prvým športom bol, ako inak, obľúbený šport 49tky – Lakros. Druhý šport bol veľmi podobný Ultimate frisbee, no namiesto disku sa používala šiška na americký futbal a posledný šport radšej ani nejdeme vysvetľovať, lebo by tento článok mal tak o 5 stránok viac. Štyri nebojácne tímy sa postupne drali pavúkom turnaja a po začiatčom oťukávaní začali tvrde súboje. A kto už bol unavený z toľkého športovania, mohol sa občerstviť chlebíčkami alebo vianočným pečivom, ktorého bolo neúrekom.

Snaženie tímov vyvrcholilo veľkým finále v lakrose. V ňom, aj napriek burcujúcej podpore z lavičky, Prameňáci podľahli Košičanom, a tí si domov odniesli aj celkové víťazstvo. Po odovzdaní cien sme ale boli len v polovici turnaja, keďže

poobede nasledovala zborová časť, do ktorej sa mohli zapojiť aj rodičia, súrodenci a kamaráti našich členov.

Zborový turnaj prebehol v trochu kludnejšej atmosfére, ale nemýľte si to s tým, že sa nepodávali poriadne športové výkony. Súťažilo sa v rovnakých športoch a, podobne ako pri oblastnej časti, aj tuto rozhodol o víťazovi turnaja až posledný zápas v lakrose.

Veľká vďaka patrí Prameňákovi, ktorí sa starali o úžasnú atmosféru počas celého priebehu, ale aj všetkým ostatným, ktorí prišli na turnaj. Verím, že ste sa dostatočne vybehali a užili si to :).

Čorky

Sme tu už 35 rokov

Dňa 17. novembra 1989 študenti v Prahe pri príležitosti Medzinárodného dňa študentstva usporiadali manifestáciu, proti ktorej tvrdo zasiahli jednotky Zboru národnej bezpečnosti. Spontánnou reakciou proti zásahu bol prejav nevôle širokých mas obyvatelstva, ktoré vyšlo do ulíc československých miest a začalo požadovať demokratizáciu spoločnosti. Koncom novembra už bolo jasné, že neobmedzená moc Komunistickej strany v Československu skončila.

Vďaka oslabeniu moci komunistov vo vedení štátu sa začalo formovať aj hnutie za obnovu skautingu. Dňa 5. 12. 1989 členovia bývalého náčelníctva Slovenského junáka z rokov 1968 - 70 oznámili Ministerstvu vnútra a životného prostredia Slovenskej socialistickej republiky, že dňom 13. 12. 1989 obnovujú činnosť skautskej organizácie na Slovensku. Bol zriadený celoslovenský prípravný výbor v zložení Ivan Janček, Oleg Ďurčanský, Štefan Androvič, Ľudovít Naništa, Ladislav Turi - Nagy, Vladimír Václav.

Úradne ministerstvo 28. 12. 1989 pod číslom NVVS/2-1026/1989 schválilo stanovy Junáka - zväzu skautov a skautiek na Slovensku, čím činnosť skautingu už mohla prebiehať legálnym spôsobom.

Podobná situácia bola aj v regiónoch. Aj tam sa väčšinou zakladali prípravné výbory a to hlavne na okresných úrovniach. Reálna skautská činnosť s mládežou však začala až začiatkom roka 1990.

Pokyny boli oznamované vo vydávaných obežníkoch. Prvý pod názvom Junák hlási vyšiel už 28. 12. 1989. Ďalšie číslo vo februári 1990 vyšlo už pod

MINISTERSTVO VNÚTRA A ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA
SLOVENSKEJ SOCIALISTICKEJ REPUBLIKY

K č. NVVS/2-1026/1989

Bratislava 28. decembra 1989

ROZHODNUTIE

Ministerstvo vnútra a životného prostredia Slovenskej socialistickej republiky podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 68/1951 Zb. o dobrovoľných organizáciách a zhromaždeniach

schvaľuje

stanovy dobrovoľnej organizácie s názvom slovenský "Junák", zväz skautov a skautiek so sídlom v Bratislave.

Odôvodnenie :

Prípravný výbor pre obnovenie činnosti dobrovoľnej organizácie slovenský "Junák" predložil na schválenie návrh stanov dobrovoľnej organizácie s názvom slovenský "Junák", zväz skautov a skautiek so sídlom v Bratislave. S predloženým návrhom súhlasilo Ministerstvo školstva, mládeže a telesnej výchovy SSR a Ministerstvo financií, cien a miezd SSR. Po vykonanom pripomienkovom konaní Ministerstvo vnútra a životného prostredia SSR schvaľuje stanovy s tým, že prípravný výbor po ich dopracovaní predloží tieto na schválenie najvyššiemu orgánu tejto dobrovoľnej organizácie. V prípade zmien predmetných stanov je potrebné predložiť ich na schválenie Ministerstvu vnútra a životného prostredia SSR.

Schválené stanovy tvoria prílohu tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať rozklad podľa § 61 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní Ministerstvu vnútra a životného prostredia SSR do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Pečiatka
Ministerstva vnútra a
životného prostredia
Slovenskej socialistickej
republiky

JUDr. Vladimír Hrtko v.r.
riaditeľ odboru národných
výborov a vnútornej správy

Rozhodnutie o schválení činnosti skautskej organizácie na Slovensku

názvom Skautské zvesti.

Výbor menoval aj predsedov prípravných výborov v jednotlivých okresoch (vtedy ich bolo na Slovensku 37). V rámci východného Slovenska: Bardejov – Július Ducký, Humenné – Pavol Bilec, Košice mesto – Bohuslav Horna, Poprad – Juraj Popovič, Prešov – Pavel Hanudel', Rožňava – Jozef Dulík,

V Prešove sa už začiatkom decembra začali skauti a skautky z predchádzajúcich období schádzať u člena kmeňovej rady br. Pavla Hanudela. Po oznámení obnovy skautingu v tlači sa už naplno rozbehli prípravy na obnovu skautingu v meste. Trochu ostali zaskočení, keď pred Vianocami sa objavili v meste polepené plagáty o zakladaní skautského oddielu. Iniciatíva vyšla od Martina Hajduka, ktorý sa o skautingu dozvedel

iba zo starých príručiek a časopisov. Po nadviazaní kontaktu bol už potom proces obnovy koordinovaný. Oficiálna ustanovujúca schôdza sa konala 11. januára 1990. Na nej sa zišlo vyše dvadsať dospelých skautiek a skautiek a takmer rovnaký počet mladých záujemcov. Bola zvolená okresná skautská rada pod vedením Pavla Hanudela. Členmi rady boli Edita Eckhausová, Erika Karošová, Ján Hanzély, Jozef Kancír, Jozef Nagy, Klement Paták a Karol Revický. Hneď sa začal realizovať aj radcovský kurz. Po jeho ukončení na prelome februára a marca vznikol oddiel skautov vedený Martinom Hajdukom a skautiek pod vedením Margity Eckhausovej. Začiatkom apríla vznikol aj oddiel víchat (vodca František Mihalič) a včielok (v. Erika Hrivnáková). Pracoval aj klub oldskautov. V lete sa uskutočnili skautské tábory: víchatá a skauti na Mangľovej, skautky a včielky v Nižnom Slavkove. Skautský oddiel pod vedením Daniela Blažka vznikol aj v Sabinove.

V Košiciach bol prípravný výbor ustanovený už 20. decembra 1989. Neskôr okresná rada pracovala v zložení: Bohuslav Horna – okresný vodca, Miroslav Jízdny, František Knapík, František Lang, Gejza Legeň, Juraj Straka, Ladislav Sasák, a Richard Veselý. Oficiálne sa začiatok činnosti datuje 31. januára schôdzou, na ktorej sa zúčastnilo okolo 80 ľudí. Vo februári organizovali vodcovský a radcovský kurz, prvé oddiely mládeže vznikli v apríli 1990.

Na jar bola pod vedením Legeňa utvorená redakčná rada a začali vydávať časopis SKAUT, v tomto čase ako jediní na Slovensku.

V Poprade obnovili činnosť 22. marca 1990. Vedúcimi osobnosťami boli Juraj Popovič – okresný vodca, Ladislav Olexa, Dalibor Princ a Ján Skokan. V Betliari bratia Dulíkovci. Neúspešné pokusy o obnovu skautingu boli aj v Bardejove a Humennom.

Na IV. skautskom sneme v Žiline 27. 5. 1990 bol prijatý názov organizácie SLOVENSKÝ SKAUTING. Na sneme potom bolo aj riadne zvolené náčelníctvo a celoslovenské skautské orgány. Po národných snemoch Českého junáka a Slovenského skautingu sa 27. 5. 1990 uskutočnila ustanovujúca schôdza strešnej celoštátnej organizácie Český a Slovenský skauting so sídlom v Brne. Za čestnú náčelníčku bola zvolená manželka prezidenta Oľga Havlová. Náčelníkom sa stal Václav Břicháček (Praha) a miestonáčelníkom Oleg Ďurčanský (Trnava).

Po prvých letných skautských táboroch ešte koncom roka 1990 a v priebehu roka 1991 začal skauting naberať na sile a začal sa rozširovať do ďalších miest a obcí východoslovenského regiónu, napr.: v Michalovciach, Strážskom, Vranove nad Topľou, Slovenskej Kajni, Brestove.

Jozef Mikloš

Zborová chata - Novembrový cirkus 24'

22. až 24. novembra sa usporiadala zborová chata pre víťazov a včielky, na ktorej sme si všetci spoločne prehľadali naše cirkusantské schopnosti.

V piatok večer sme si po večeri predstavili tému, avšak počas zoznamovacieho do chaty vtrhli povesní cirkusanti, ktorí hľadali úkryt pred zimou a snehom. Rozhodli sme sa im poskytnúť nocľah za to, že nás naučia niečo z ich remesla.

Nasledujúci deň sme sa všetci zobudili a hneď zrána sme narazili na problém - cirkusanti cez noc úplne zabudli na všetky čísla, ktoré mali pripravené a potrebovali našu pomoc, pretože večer malo byť Veľké predstavenie. Dali sme sa do práce a vymysleli sme štyri rôzne predstavenia, ktoré mohli cirkusanti použiť, no akurát keď sme si mysleli, že už je všetko v poriadku, objavil sa Inšpektor. Vyžadoval od cirkusantov povolenie na predstavenie, ktoré nemali. No pán Inšpektor bol zhovievavý a ponúkol im povolenie s podmienkou, že všetci prejdú cirkusantským výcvikom. Tak sa všetci vystrojili a vydali sa na cvičisko, kde sa naučili mnohé cirkusantské zručnosti. Akrobacia na lane, streľba z luku, chôdza po visutom lane, stavba

cirkusového šapitó a tréning cirkusovej vizáže nechýbali na cvičisku. Po dlhom tréningu sme si dopriali obed, po ktorom nám pán Inšpektor udelil povolenie na predstavenie a poprial nám veľa šťastia.

Po získaní povolenia sme ešte povyhrávali rôzne sladké odmeny za cirkusové lístky, vytvorili si publikum a hurá na Veľké predstavenie. Spolu sme si skrášlili cirkusový ring, vyrobili rekvizity a samozrejme pripravili svoje čísla. Konečne po všetkých prípravách nadišiel čas na Veľké predstavenie. Vystúpili pred nami rôzne skupiny a každé číslo bolo zakončené potleskom. Po Veľkom predstavení nás už len čakala oslava, spolu sme sa zapojili do hier v cirkusových stánkoch ako mikádo, diablo, zhadzovanie plechoviek alebo sme navštívili veštca. Bol to krásny koniec našej cirkusantskej cesty.

Posledný deň sme sa rozdelili na oddiely, v rámci nich mal každý ozvláštnené ráno a potom šup upratať chatu, nech nás sem pustia aj nabudúce.

Maťoš :D

JOTA-JOTI 2024 na košickom Heringeši

18. - 19. 10. 2024

Keď sa stretnete aj nestretnete so skautmi z celého sveta. Keď s nimi strávite minútu, ale pritom dva alebo tri dni. Keď vás je tisíc, ale iba tridsať. Keď to je, aj nie je skutočné Jamboree... Vtedy hovoríme o JOTA-JOTI. Jamboree on the air, Jamboree on the internet (jotajoti.info).

My v Košiciach sme sa tohto roku zapojili do časti JOTA – konkrétne skauti zo 4. zboru Dzive labute a zo 68. zboru Biele vrany. Previedol nás ňou tím rádioamatérov pod vedením licencovaného rádioamatéra a skautského ocka z našich radov Pavla Čalfu.

V piatok 18. 10. bolo prípravné stretnutie, také miniškolenie, kde sme dostali základné info o tom, ako funguje spojenie cez vysielajúce, čo sú volacie znaky, na čo slúži hláskovacia abeceda. A zdôraznenie, že keď padne telefónna sieť a zruší sa internet, spojenie cez vysielajúce je jediné, čo môže zostať funkčné a poslúžiť aj v tých najkrízovejších situáciách.

CQ, CQ

A potom, už naostro, sme išli na vec v sobotu deň nato. Na slnkom zaliatom Heringeši nás čakali tri stánky, v každom

nejaká tá vysielajúca, rádiostanica, káble tiahnuce sa k elektrocentrále, sivý tanier satelitu, stojany, šnúry, antény. Aj nás, čo tomu až tak nerozumieme, to celkom fascinovalo. A to bol ešte iba prvý pohľad. Taký staticko-estetický. Ten prudko ožil a zdynamizoval sa, keď naši sprievodcovia rádioamatéri spustili všetky prístroje do prevádzky.

Seek you, seek you... from oscar mike eight juliett oscar tango alpha. A ešte raz: CQ, CQ... OM8JOTA. Tieto skratkovité, ale zdvorilé repliky sa veľmi rýchlo naučili aj deti. A s našepkávaním „vedúcich“ im to po čase išlo ako profíkom. Najprv chytili do ruky vysielajúcu tí odvážnejší, ale časom sa osmelili aj tí váhaví a túžba vyskúšať si spojenie vzduchom s blízkymi aj vzdialenými krajinami z opačného kúta sveta prekonala počiatkový strach. Konverzácie s rádioamatérmi na opačnej strane boli väčšinou krátke, obmedzené na hello, good bye a medzi tým pár slov o tom, že sme skupina skautov z Košíc na Heringeši, ktorá sa zapája do medzinárodnej akcie JOTA.

Ale úsečné dialógy nikomu nevadili. Naopak, dávali príležitosť popodávať si vysielacku z ruky do ruky, a teda zapojiť do vysielania viacerých. A tiež pestrejšie možnosti rôznorodých spojení so svetom.

Tri stánky

Takže kým v jednom stánku sme sa cez VKV spájali na vzdialenosť 100-200 km a naša komunikácia sa obmedzila len na Slovensko, v druhom bol rozptyl omnoho väčší. Stretli sme sa s Francúzmi, Čiňanmi či Brazíľčanmi. V treťom stánku sme si mohli skúsiť satelitné spojenie, tam sa nám často hlásili Česi a Poliaci. Kto sme, čo sme, odkiaľ voláme, skauti, Jam-boree, do widzenia, nashledanou. Krátke, stručné, a predsa potešilo. Občas sa signál stratil, sem-tam sa hlas postupne spomaľoval a klesol v tónine o oktávu nižšie, potom sa smiešne zvlnil ako pokazená platňa, až zmizol. Ale niekedy bol zvuk taký jasný ako cez telefón.

Po viac ako hodine, keď už sa každému natrvalo zapísalo do hlavy okrídlené „oscar mike eight juliett oscar tango alpha“ a stánky s rádiostanicami sa postupne vyprázdnil, prišla menšia prestávka. Lúky na Heringeši priam lákajú na frisbee, takže kým organizátorský rádioamatérsky tím pripravoval ďalší

program, my sme sa zahriali pri hádzaní taniera. Krátky oddych od vysielaciek a antén.

Hon na líšku

A potom hop naspäť. Poslednou kapitolou dnešného dňa bol rádiový orientačný beh s dobrodružným názvom hon na líšku. Individuálne alebo po dvojiciach sme na štarte dostali rádiový prijímač a slúchadlá a našou úlohou bolo nájsť líšku - teda vysieláč. V slúchadlách to pípalo a my sme podľa rôznej intenzity a frekvencie zvuku hľadali správny smer. Nie je to také ľahké, ako to znie, niektorí aj poblúdili a museli sa vrátiť, ale nakoniec každý lovec líšku objavil a mohol si špeciálnym dierkovačom označiť svoj štartovací lístok. Kto dostal odmenu (džúsiky sa stretli s veľkým úspechom), mohol pokladať dnešný JOTA program za dovriešený.

O rok zas

Okolo štvrtej popoludní sa náhle veľmi ochladilo. A to bol jasný znak, že sa treba pomaly pobrať domov. Zhruba 30 skautov, ktorí sa zúčastnili na košickom JOTA, sa po krátkej rozlúčke postupne vytratilo.

Až napokon šikmé slnečné lúče dopadali na tri prázdne stánky a satelit a zubatou rečou vyzývali organizátorov, že je čas to zabaliť.

Slnko, vysielачky, stany, frisbee, smiech, adrenalín a záplava slov (nielen tých z hláskovacej tabuľky). Prijemne strávený čas, skautsky, a predsa tak

trochu inak, ako je na našich akciách bežné. Ďakujeme košickým rádioamatérom za pozvanie a za všetku energiu, techniku, čas a elán, ktoré do toho vložili. Verím, že o rok sa to CQ, CQ ozve znova.

Jana Vinterová (Juháska)
68. zbor Biele vrany Košice
8. oddiel skautov a skautiek
Čierne bociany

Vianočná skautská kvapka krvi

Dňa 9.12. 2024 sa uskutočnil ďalší ročník vianočného darovania krvi. Tento rok sa ho zúčastnili 3 členovia nášho zboru. Žiaľ iba nášho. Je to podstatne menšie číslo, na aké sme boli zvyknutí pred pár rokmi, keď sme so spoločnými odbermi začínali. Vtedy sa k nám pridali aj členovia iných zborov.

Potešujúcou správou je, že medzi nami bol aj jeden prvodarca. Takže dúfam, že sa k nemu pri ďalšom spoločnom odbere naplánovanom na 24.4.2025 pridajú aj ďalší.

Maťo Gomulec
49. zbor Geronimo

**Oblíbená aplikácia pre správu
a rozvoj oddielu ide na Slovensko**

SPRÁVA ODDIELU:

Základňa členov, chytrá tabuľka, pokročilé
filtrovanie, rýchle kontakty

PLÁNOVANIE ČINNOSTI:

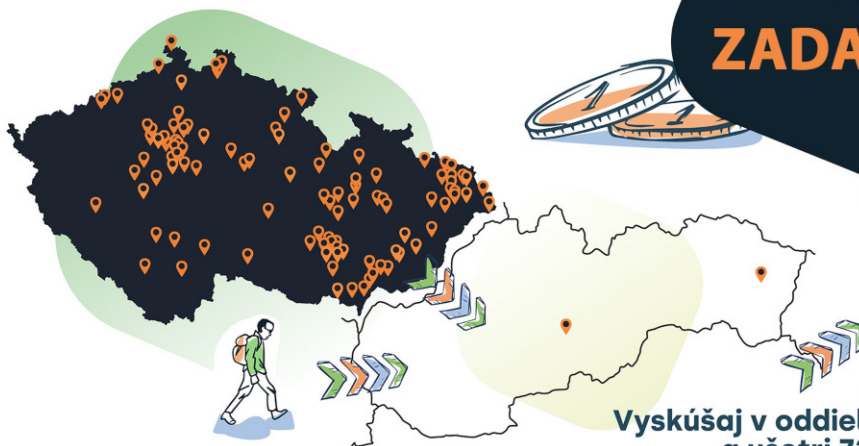
Prihlásenie jedným kliknutím, plán stretnutí a
výletov, platby a podrobnosti, pripomienky

KOMUNIKÁCIA S ČLENMI A RODIČMI

Jednoduchý výber príjemcov, esemesky,
hlasovanie a spätná väzba

**Levitio
odteraz
ZADARMO**

Vyskúšaj v oddiele aj ty Levitio
a ušetri 72 hodín ročne.

Uzávierka najbližšieho vydania Oblastníka

Máš nejaký zaujímavý článok,
či pozvánku na akciu?
Pošli nám to, prosím na e-mail
do termínu uzávierky.

31.3. - Jar

www.skautivychod.sk

Vydal:

Slovenský skauting, Východoslovenská oblasť
V. Clementisa 16, 080 01 Prešov
IČO: 37792725, DIČ: 2021298785
IBAN: SK02 1100 0000 0029 2990 4868

Termín vydania: február 2025

Nepredajné, len pre vnútornú potrebu. Neprešlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava a sadzba: Jozef Lenarčíč - Cichy